

Τι Είναι ο Άνθρωπος;

Διάλεξη 1

EN APXH OI ANΘΡΩΠΟΙ

Σημειώσεις

I.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ανθρωπολογία: η μελέτη ή διδασκαλία της ανθρωπότητας (“άνθρωπος” και “λόγος”, δηλαδή “μελέτη”).

Θεολογική Ανθρωπολογία: η μελέτη της ανθρωπότητας όσον αφορά την *ίδια*, δηλαδή το τι είναι, και όσον αφορά τη *σχέση της με τον Θεό*.

Τι τάχα είν’ ο άνθρωπος ώστε να τον φροντίζεις; Ο κάτοικος της γης ώστε να νοιάζεσαι γι’ αυτόν; (Ψαλμός 8:5).

II.ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Η Αγία Γραφή, σχετίζει την αληθινή ιστορία της δημιουργίας με σκοπό να εξηγήσει από πού προήλθε η ανθρωπότητα και ποια ήταν η θέση της μες στον κόσμο.

“Εντολές Δημιουργίας” - οι ηθικές απαιτήσεις που όρισε για εμάς ο Θεός μέσα από το έργο της δημιουργίας.

- άμεσες εντολές – π.χ. “Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε να πολλαπλασιαστείτε” (Γένεσης 1:28)
- έμμεσες εντολές – π.χ. να τηρούμε την ιερότητα του Σαββάτου (Εξοδος 20:11)

A.ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

Δύο αφηγήσεις της δημιουργίας:

- **Γένεση 1:1-2:3** – Ο Θεός αξιοποίησε έξι μέρες ώστε να γεμίσει την έρημο και να σχηματίσει το “ασχημάτιστο” σύμπαν:
 - ο Την πρώτη ημέρα, διαχώρισε το σκοτάδι από το φως.
 - ο Τη δεύτερη ημέρα, διαμόρφωσε τον ουρανό ώστε να διαχωρίσει τα πάνω ύδατα της ατμόσφαιρας από τα κάτω ύδατα που κάλυπταν τη γη.
 - ο Την τρίτη ημέρα, διαχώρισε την ξηρά από τη θάλασσα.
 - ο Την τέταρτη ημέρα, γέμισε το φως και το σκοτάδι με ουράνια σώματα, όπως τον ήλιο και τα αστέρια.
 - ο Την πέμπτη ημέρα, έβαλε πτηνά στον ουρανό και θαλάσσια κήτη στους ωκεανούς.
 - ο Την έκτη ημέρα, γέμισε την ξηρά με κάθε είδους ζώο.

Και δημιούργησε τους ανθρώπους για να διαχειρίζονται όλη τη δημιουργία εκ μέρους του (Γένεσης 1:27-28).

Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα, «κατ’ εικόνα Θεού» τον δημιούργησε, τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα. Τους ευλόγησε και τους είπε: «Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε να πολλαπλασιαστείτε, να γεμίσετε τη γη και να κυριαρχήσετε σ’ αυτήν. Να εξουσιάσετε στις θάλασσας τα ψάρια, του ουρανού τα πτηνά και σε κάθε ζώο που κινείται πάνω στη γη» (Γένεση 1:27-28).

- **Γένεση 2:4-25** - περιέχει περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το έργο του Θεού την έκτη ημέρα:
 - ο Ο Θεός διαμόρφωσε και έπλασε τα ζώα από το χώμα της γης.

- Ο Θεός έφτιαξε τον πρώτο άνθρωπο (Εβραϊκά: ish) πλάθοντας το σώμα του με το χώμα της γης και έλαβε την ανάσα του από την πνοή του Θεού.
- Ο Αδάμ αναζήτησε έναν κατάλληλο βοηθό ανάμεσα στα ζώα.
- Ο Θεός δημιούργησε την πρώτη γυναίκα, την Εύα, (Εβραϊκά: ishshah), από την πλευρά του Αδάμ.

“Γυναίκα” αυτή θα λέγεται, γιατί απ’ τον άντρα πάρθηκε (Γένεση 2:23)

Η Εύα ήταν υπό την εξουσία του Αδάμ στο γάμο τους, αλλά ήταν ίση με αυτόν στα καθήκοντα που τους είχε αναθέσει ο Θεός ως γένος.

Β.ΙΣΤΟΡΙΚΟΤΗΤΑ

Ιστορικότητα: ιστορική αυθεντικότητα

1.Γένεση

Η αναφορά στον Αδάμ και την άμεση οικογένειά του στο βιβλίο της Γένεσης στα κεφάλαια 2-4, μοιάζει με αφήγηση που έχει σκοπό να περιγράψει μια πραγματική ιστορία.

- Το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου της Γένεσης είναι αναμφισβήτητα ιστορική αφήγηση:
 - Οι ιστορίες των πρώτων πατριαρχών (κεφάλαια 11-37)
 - Οι ιστορίες των ύστερων πατριαρχών (κεφάλαια 37-50)
- Το δεύτερο κεφάλαιο της Γένεσης παρουσιάζει τον ίδιο λογοτεχνικό τύπο που συναντάμε σε πολλές άλλες ιστορικές αφηγήσεις του βιβλίου (Γένεση 2:4).

Η φράση *elleh toledoth* “Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς”, “αυτές είναι οι γενιές”) εισάγει λίστες διάφορων γενεαλογιών:

- Αδάμ – 5:1
- Νώε – 6:9
- Σημ – 11:10
- Θάρα – 11:27
- Ισμαήλ – 25:12
- Ισαάκ – 25:19
- Ησαύ – 36:1,9
- Ιακώβ – 37:2

ο Το βιβλίο της Γένεσης μας δίνει αρκετές βιογραφικές λεπτομέρειες για τη ζωή του Αδάμ:

- Η Εύα έμεινε έγκυος και μας δίνονται τα ονόματα των τριών παιδιών της: Κάιν, Άβελ και Σηθ.
- Ο Αδάμ ήταν 130 ετών όταν γεννήθηκε ο Σηθ
- Ο Αδάμ πέθανε όταν ήταν 930 ετών.

Ο Μωυσής ήθελε οι αναγνώστες του βιβλίου του να γνωρίζουν ότι ο Αδάμ και η Εύα ήταν αληθινά ιστορικά πρόσωπα.

2. Παλαιά Διαθήκη

Ο Αδάμ αναφέρεται δύο φορές στην Παλαιά Διαθήκη ως ιστορικό πρόσωπο:

- ο Η γενεαλογία που ξεκινά στο πρώτο βιβλίο των Χρονικών 1:1 τον καταγράφει ως τον ιστορικό πατέρα του Σηθ.
- ο Ωσηέ 6:7 συγκρίνει τις αμαρτίες του Ισραήλ με την αμαρτία του Αδάμ.

Αυτοί παραβήκαν τη διαθήκη μου στην πόλη Αδάμ· εκεί απίστησαν σ' εμένα (Ωσηέ 6:7).

Η διαθήκη με τον Αδάμ είναι σημαντική μόνο αν είναι και ιστορική.

3.Καινή Διαθήκη

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέδεαν πολύ συχνά θεολογικές έννοιες με την ιστορία του Αδάμ:

- ο Προς Ρωμαίους 5:12-21 - Η αμαρτία του Αδάμ είναι ο λόγος που οι άνθρωποι πεθαίνουν.
- ο Α' Προς Κορινθίους 15:22, 45 - Ο Ιησούς λυτρώνει τον πιστό λαό του από την κατάρα που υποφέρει μέσω του Αδάμ.
- ο Α' Προς Τιμόθεον 2:13-14 – Ο Αδάμ δημιουργήθηκε πριν την Εύα, και ότι η Εύα αμάρτησε πριν τον Αδάμ.
- ο Ιούδας 14 - Οι γενεαλογίες του Αδάμ είναι αξιόπιστες

Δεν υπάρχει ούτε ένα σημείο στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη που να μας κάνει να αμφιβάλλουμε ότι ο Αδάμ δεν ήταν πραγματικό ιστορικό πρόσωπο.

Γ.ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ

Ο Αδάμ και η Εύα δημιουργήθηκαν ανώτεροι από τα υπόλοιπα πλάσματα του Θεού στη γη:

- Δημιουργήθηκαν την έκτη ημέρα, ξεχωριστά από την δημιουργία των άλλων ζώων και ως αποκορύφωση της δημιουργίας (1:27).
- Ο Θεός αποκαλεί τα δημιουργήματα του «πάρα πολύ καλά» (1:31).
- Μόνο ο Αδάμ λαμβάνει πνοή ζωής από τον Θεό που φύσηξε μέσα στα ρουθούνια του(2:7).
- Ο Θεός τους δημιούργησε κατ' εικόνα του και τους όρισε να διαχειρίζονται τη δημιουργία εκ μέρους του (Γένεση 1:27-28, Ψαλμός 8:6-8).

Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα, «κατ' εικόνα Θεού» τον δημιούργησε, τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα. Τους ευλόγησε και τους είπε: «Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε να πολλαπλασιαστείτε, να γεμίσετε τη γη και να κυριαρχήσετε σ' αυτήν. Να εξουσιάσετε στις θάλασσας τα ψάρια, στου ουρανού τα πτηνά και σε κάθε ζώο που κινείται πάνω στη γη» (Γένεση 1:27-28).

Ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα για να φανερώσει τη δόξα του και τις ιδιότητες του με τρόπο που δεν θα μπορούσαν να το κάνουν άλλα δημιουργήματα.

Επειδή τα ανθρώπινα όντα είναι ομοιώματα του Θεού:

- Η ίδια μας η ύπαρξη δείχνει τη δύναμη και την καλοσύνη του Θεού.
- Κανένα άλλο επίγειο πλάσμα δεν είναι κατ' εικόνα Θεού, κανένα άλλο πλάσμα δεν φέρει τέτοια τιμή και τέτοια ευθύνη.

Η ανθρωπότητα δεν είναι μόνο εγγενώς ανώτερη· της έχει δοθεί και ο ανώτερος ρόλος της φροντίδας για την υπόλοιπη δημιουργία (Γένεσης 2:20).

Η Αγία Γραφή επιβεβαιώνει την ανωτερότητα της ανθρωπότητας τοποθετώντας την σχεδόν στο επίπεδο των αγγέλων στο παρόν και ανώτερους από τους αγγέλους στο μέλλον (Ψαλμός 8:5).

Τον έκανες ωστόσο λίγο μικρότερο από σένα με δόξα τον στεφάνωσες και με τιμή (Ψαλμός 8:6).

Πολλοί άνθρωποι σήμερα προσπαθούν να καταστρέψουν τη διάκριση μεταξύ της ανθρωπότητας και των ζώων.

Αυτή η άποψη απορρίπτει όμως τη βασική αξία που έχουμε ως εικόνα του Θεού, και υπονομεύει την ευθύνη μας ως νόμιμους διαχειριστές της δημιουργίας.

Όλοι οι Ευαγγελικοί θα πρέπει να συμφωνήσουν ότι η ανθρωπότητα δημιουργήθηκε για να είναι ανώτερη από την υπόλοιπη δημιουργία τόσο σε αξιοπρέπεια όσο και σε εξουσία.

III.ΣΥΝΘΕΣΗ

Σύνθεση: όλα τα διαφορετικά στοιχεία από τα οποία αποτελείται ο άνθρωπος.

- «το σώμα»
- «την ψυχή» ή «το πνεύμα»

Η Αγία Γραφή δείχνει ότι μπορούμε να συνοψίσουμε την ανθρώπινη φύση μας με όρους φυσικού σώματος και άυλη ψυχής (Β' Κορινθίους 7:1, Ρωμαίους 8:10, Α' Κορινθίους 7:34, Κολοσσαείς 2:5, Ιάκωβος 2:26, Α' Πέτρου 4:6).

Ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας από καθετί που μολύνει το σώμα και την ψυχή. Ας ζήσουμε μια άγια ζωή με φόβο Θεού (Β' Προς Κορινθίους 7:1).

A.ΦΥΣΙΚΟ ΣΩΜΑ

Η Αγία Γραφή πολύ συχνά, χρησιμοποιεί τη λέξη “σώμα” για να πει ότι οι άνθρωποι είναι φτιαγμένοι από φυσικό βιολογικό υλικό (Ματθαίος 10:28).

Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή. Αντίθετα, να φοβηθείτε όποιον μπορεί να καταστρέψει ψυχή και σώμα στην κόλαση (Κατά Ματθαίον 10:28).

Η Αγία Γραφή αναφέρεται στη φυσική μας διάσταση και ως

- «σάρκα» (Κολοσσαείς 1:24)
- «σαρκὸς καὶ αἵματος» (Α' Κορινθίους 15:50, Εβραίους 2:14)
- «σάρκα και οστά» (Γένεση 2:23)
- «δύναμη» (Δευτερονόμιο 6:5, Μάρκος 12:30)
- «μέλη» (Ρωμαίους 7:23)
- μεμονωμένα μέρη (π.χ. χέρια, πόδια, μάτια κ.λπ.)

Τα φυσικά μας σώματα είναι οι απαραίτητες διαστάσεις της ύπαρξής μας και σημαντικά μέρη της ανθρώπινης φύσης μας.

Παρόλο που τα φυσικά μας σώματα διαχωρίζονται από τις άυλες ψυχές μας κατά το θάνατο, αυτές συνεχίζουν να είναι μέρος μας (Β' Χρονικών 24:15, 16, Πράξεις 13:36, Ιωάννης 11:17, Πράξεις 13:29, 30).

Στη γενική ανάσταση οι ψυχές και τα σώματα μας θα επανενωθούν και δεν θα χωριστούν ποτέ ξανά (Κατά Ιωάννην 5:28-29).

Μην απορείτε γι' αυτό. Πλησιάζει ο καιρός που όλοι οι νεκροί θ' ακούσουν τη φωνή του. Όσοι έχουν πράξει δίκαια στη ζωή τους, θ' αναστηθούν τότε για να λάβουν μέρος στην καινούρια ζωή· κι όσοι έπραξαν φαύλα έργα, θ' αναστηθούν για ν' αντιμετωπίσουν την καταδίκη (Κατά Ιωάννην 5:28-29).

Β.ΑΥΛΗ ΨΥΧΗ

Η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί διάφορους όρους για να αναφερθεί στις άυλες διαστάσεις της ανθρώπινης μας φύσης:

- «ψυχή» (εβραϊκά: *nephesh*, ελληνικά: *psuché*) - γενικά αναφέρεται στην άυλη φύση μας, αλλά μερικές φορές περιλαμβάνει και το φυσικό σώμα (Γένεση 2:7, Ιωάννης 15:13).
- «πνεύμα» (εβραϊκά: *ruach*, ελληνικά: *pneuma*) - αναφέρεται στην άυλη διάσταση της ανθρώπινης φύσης, αλλά μπορεί επίσης να αναφέρεται σε «πνοή», «άνεμο» ή ακόμα και σε μια διάθεση ή συμπεριφορά (2 Τιμόθεο 1:7).
- «νους» - η έδρα της ηθικής, διανοητικής και λογικής μας σκέψης (Ρωμαίους 7:23).
- «καρδιά» - η εσωτερική μας ζωή ή η άυλη πηγή των σκέψεων, της θέλησης, και των συναισθημάτων μας (Α' Σαμουήλ 16:7, Β' Τιμόθεο 2:22).
- «*me'eh*» - (εβραϊκά)- τα σπλάχνα, η μήτρα, τα εσωτερικά μέρη ή η άυλη ύπαρξή μας (Ψαλμός 40:8)

- άλλοι όροι για διάφορα μέρη - συνείδηση, επιθυμίες, λογική, σκέψεις, νους, συναισθήματα

1. Προέλευση

Απόψεις σχετικά με την προέλευση της ανθρώπινης ψυχής:

- “δημιουργιστές” - πιστεύουν ότι ο Θεός δημιουργεί κάθε μια ξεχωριστή ψυχή για κάθε άνθρωπο τη στιγμή της σύλληψής του (Ζαχαρίας 12:1, Ησαΐας 42:5, Εβραίους 12:9).
- “τραδουκιανιστές” (*traducianists*) - πιστεύουν ότι οι άνθρωποι κληρονομούν την ψυχή τους απευθείας από τους γονείς τους (Ρωμαίους 5:12, Εβραίους 7:9, 10).

2. Αθανασία

Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι η ψυχή μας συνεχίζει να ζει όταν πεθάνει το σώμα μας.

“Η ενδιάμεση κατάσταση” - δηλαδή το χρονικό διάστημα ανάμεσα στη ζωή μας τώρα στη γη και τη γενική ανάσταση, όταν επιστρέψει ο Χριστός για την τελική κρίση.

Αλλά έχουμε θάρρος, και προτιμάμε να βγούμε απ’ αυτό το σώμα και να πάμε κοντά στον Κύριο (Β’ Προς Κορινθίους 5:8).

Η Αγία Γραφή επιβεβαιώνει ότι η άυλη διάσταση της ανθρώπινης φύσης μας επιβιώνει του φυσικού θανάτου:

- Οι πιστοί - οι ψυχές πηγαίνουν να είναι μαζί με τον Κύριο (Β' Κορινθίους 5:8, Λουκάς 23:43, Πράξεις 7:59, Φιλιππησίους 1:23-24, Αποκάλυψη 6:9).
- Οι άπιστοι - υφίστανται προσωρινή τιμωρία στην κόλαση (Λουκάς 12:4, 5).

Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα και ύστερα δεν μπορούν τίποτα περισσότερο να κάνουν. Να σας πω ποιον να φοβηθείτε: το Θεό, που έχει την εξουσία να σας ρίξει στην κόλαση μετά το φυσικό θάνατο. Σας βεβαιώνω πως αυτόν πρέπει να φοβάστε (Κατά Λουκάν 12:4-5).

Στην Αγία Γραφή, ο θάνατος δεν σημαίνει «παύση της ύπαρξης», αλλά μάλλον πτώση κάτω από την καταδίκη του Θεού.

3.Τριχοτόμηση

Οι περισσότεροι ευαγγελικοί θεολόγοι υποστηρίζουν τη «διχοτόμηση» (τη διμερή άποψη):ότι οι άνθρωποι αποτελούνται από δύο βασικά μέρη - το σώμα και την ψυχή.

Ορισμένοι θεολόγοι υποστηρίζουν την «τριχοτόμηση» (την τριμερή άποψη): ο άνθρωπος αποτελείται από τρία μέρη - σώμα, ψυχή και πνεύμα (Εβραίους 4:12, Α' Κορινθίους 15:44, Α' Θεσσαλονικείς 5:23).

Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και δραστικός, πιο κοφτερός κι από κάθε δίκωπο σπαθί· εισχωρεί βαθιά, ως εκεί που χωρίζει την ψυχή απ' το πνεύμα (Προς Εβραίους 4:12).

Οι τριχοτομιστές υποστηρίζουν ότι το πνεύμα και η ψυχή δεν είναι το ίδιο πράγμα:

- ψυχή - κατώτερες άυλες λειτουργίες (π.χ. αυτές που δημιουργούν τις επιθυμίες και τις ορέξεις μας)
- πνεύμα - ανώτερες άυλες λειτουργίες (π.χ. αυτές που μας συνδέουν με τον Θεό)

Τόσο οι διχοτομιστές όσο και οι τριχοτομιστές συμφωνούν ότι οι άνθρωποι έχουν υλική και άυλη διάσταση.

Η σύνθεσή μας ως όντα σώματος-ψυχής μας ενθαρρύνει να αναγνωρίσουμε τη σημασία και την αλληλοσυσχέτιση και των δύο.

IV.ΔΙΑΘΗΚΗ

Διαθήκη (εβραϊκά: berîth, ελληνικά: diatheke) - μια επίσημη σχέση μεταξύ του Θεού και του λαού του που έμοιαζε με τις αρχαίες διμερείς συνθήκες ή τις συνθήκες που συνήπταν μεγάλοι επικυρίαρχοι αυτοκράτορες με τα υποτελή βασιλεία που τους υπηρετούσαν.

Χαρακτηριστικά των αρχαίων συνθηκών επικυρίαρχου-υποτελούς:

- την ευεργεσία του επικυρίαρχου προς τον υποτελή του,
- την πιστότητα που απαιτούσε ο επικυρίαρχος από τον υποτελή του και
- τις συνέπειες που θα προέκυπταν από την πιστότητα ή την απιστία του υποτελούς.

Οι διαθήκες του Θεού καταγράφουν την ευεργεσία του, εξηγούν τις απαιτήσεις της πιστότητας που του οφείλουν και περιγράφουν τις συνέπειες της πιστότητας ή της ανυπακοής.

Η Αγία Γραφή υποδηλώνει ξεκάθαρα ότι ο Θεός έκανε διαθήκη με τον Αδάμ, και με την υπόλοιπη ανθρωπότητα μέσω του Αδάμ:

- Ο Θεός ήταν ένας κυρίαρχος βασιλιάς πάνω από τον Αδάμ.
- Ο Θεός όρισε τους ανθρώπους ως υποτελείς του βασιλείς και τους διέταξε να διαχειριστούν τη δημιουργία εκ μέρους του (Γένεση 1:28)
- Η σχέση του Θεού με τον Αδάμ συμπεριελάμβανε την:
 - ο ευεργεσία του Θεού
 - ο την απαίτηση της πιστότητας του Αδάμ
 - ο τις συνέπειες της υπακοής ή της ανυπακοής του Αδάμ
- Η σχέση διαθήκης του Θεού με τον Αδάμ υποδηλώνεται αργότερα στη Γένεση, στην αφήγηση της ιστορίας του Νώεω(Γένεση 6:18).

Μ' εμένα όμως θα συνάψω τη διαθήκη μου (Γένεση 6:18).

Όταν ο Θεός είπε ότι θα «συνάψει» (Εβραϊκά: aqum) τη διαθήκη του με τον Νώε, εννοούσε ότι θα επιβεβαίωνε μια ισχύουσα διαθήκη.

- Ο Ωσηέ αναφέρθηκε στη διαθήκη του Αδάμ (Ωσηέ 6:7).

Αυτοί παραβήκαν τη διαθήκη μου στην πόλη Αδάμ· εκεί απίστησαν σ' εμένα (Ωσηέ 6:7).

- Ο Ιερεμίας στα εδάφια 33:20, 25 αναφέρεται σε μια διαθήκη που έγινε κατά τη διάρκεια της εβδομάδας της δημιουργίας, η οποία θα συμπεριελάμβανε φυσικά τον Αδάμ και την Εύα ως υποτελείς του Θεού.

- Η σχέση του Θεού με τον Αδάμ παραλληλίζεται με τη σχέση του Θεού με τον Χριστό (Ρωμαίους 5:12-19), και η σχέση του Θεού με τον Χριστό ήταν μια διαθήκη (Εβραίους 7-13).
- Ο Ιησούς ισχυρίστηκε ότι ξεκίνησε τη «νέα διαθήκη» στον Μυστικό Δείπνο (Λουκάς 22:20).

Αυτό το ποτήρι είναι η νέα διαθήκη, που επισφραγίζεται με το αίμα μου το οποίο χύνεται για χάρη σας (Κατά Λουκάν 22:20).

Οι θεολόγοι αναφέρουν τη σχέση μεταξύ Θεού και Αδάμ ως:

- «Αδαμική διαθήκη» - ο Αδάμ ήταν ο αντιπρόσωπός μας και επικεφαλής των ανθρώπων και ο αρχηγός και διαχειριστής της διαθήκης.
- «Διαθήκη ζωής» - ως αποτέλεσμα την αιώνια ζωή, εάν δεν την παραβιάζε ο Αδάμ.
- «Διαθήκη δημιουργίας» - έγινε κατά την εβδομάδα της δημιουργίας και έχει συνέπειες για όλη την τάξη της δημιουργίας.
- «Διαθήκη των έργων» - υπόσχεται τη ζωή υπό την προϋπόθεση των έργων υπακοής της ανθρωπότητας.

A. ΘΕΙΑ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ

Η ευεργεσία του Θεού είναι η καλοσύνη που εκφράζει προς τα δημιουργήματά του.

Για παράδειγμα:

- Ο Θεός εξύψωσε την ανθρωπότητα σε θέση εξουσίας έναντι της υπόλοιπης δημιουργίας. (Ψαλμός 8:4-6).

Τι τάχα είν' ο άνθρωπος ώστε να τον φροντίζεις; ο κάτοικος της γης ώστε να νοιάζεσαι γι' αυτόν; Τον έκανες ωστόσο λίγο μικρότερο από σένα· με δόξα τον

στεφάνωσες και με τιμή. Κύριο τον έκανες πάνω στα πλάσματά σου, όλα στην εξουσία του τα 'δωσες (Ψαλμός 8:5-7).

- Ο Θεός παρείχε προστασία και τροφή (Γένεση 1:29 · 2:8).

Να, όλα τα φυτά πάνω στη γη, που βγάζουν σπόρους, σάς τα δίνω, καθώς και όλα τα δέντρα που έχουν καρπούς γεμάτους σπόρους· αυτά θα είναι για τροφή σας (Γένεση 1:29).

- Ο Θεός έδωσε έναν τρόπο για να λυτρωθεί η έκπτωτη ανθρωπότητα και τους πλημμύρισε με τη σωτήρια χάρη του (Γένεση 2:17).
- Ο Θεός συνέχισε να δείχνει χάρη σε κάθε επόμενη γενιά του λαού του που μετανόησε για την αμαρτία και στράφηκε σε αυτόν για σωτηρία.

B.ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ

Πολλοί θεολόγοι λένε ότι ο Αδάμ έλαβε εκεί τον πλήρη ηθικό νόμο του Θεού, ο οποίος συνοψίστηκε αργότερα με τις Δέκα Εντολές.

1.Ιερατικές Ευθύνες

Ο ιερατικός ρόλος του Αδάμ και της Εύας στον Κήπο της Εδέμ.

Ως ιερό, ο κήπος ήταν το πρότυπο της σκηνής μαρτυρίου και αργότερα του ναού:

- Η λυχνία της σκηνής έμοιαζε με το δέντρο της ζωής του κήπου.
- Τα χερουβείμ που στόλιζαν το παραπέτασμα της σκηνής και την Κιβωτό της Διαθήκης θύμιζαν τα χερουβείμ που φυλούσαν τον Κήπο της Εδέμ στο βιβλίο της (Γένεσης 3:24).

Παρόμοια, ο Αδάμ και η Εύα ήταν το πρότυπο των ιερέων που διακονούσαν στη σκηνή και τον ναό:

- Ο Θεός περπάτησε και μίλησε με τον Αδάμ και την Εύα (Γένεση 3), και αργότερα φανέρωσε την παρουσία του μόνο στον αρχιερέα του στον αγριότερο τόπο (Λευιτικό 16).
- Τα καθήκοντα που ανατέθηκαν στον Αδάμ στον Κήπο περιγράφονται με την ίδια ιερατική γλώσσα όπως αργότερα περιγράφεται το έργο των ιερέων στη σκηνή του μαρτυρίου : να «εργάζονται», να *anad*, και να «προσέχουν», *shamar* (Γένεση 2:15· Αριθμοί 3:8).

Πήρε, λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο και τον έβαλε μέσα στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργεί και να τον προσέχει (Γένεση 2:15).

[Οι λευίτες] Θα φροντίζουν για όλα τα σκεύη της σκηνής και για ό,τι έχει σχέση με τις λατρευτικές υποχρεώσεις των Ισραηλιτών (Αριθμοί 3:8).

Η ανθρωπότητα έχει ακόμη ευθύνη προς τον Θεό να εκπληρώνει τις ηθικές υποχρεώσεις που πηγάζουν από αυτά τα ιερατικά καθήκοντα:

- Να υπηρετούμε τον Θεό και να τον λατρεύουμε
- Να καλλιεργούμε και να φυλάμε τη δημιουργία
- Να μετατρέπουμε όλο τον κόσμο σε ένα ιερό που αρμόζει στην παρουσία του Θεού

Ο Θεός έχει δώσει επιπλέον ευθύνες (Α' Πέτρου 2:5, 9):

- Προσφορά θυσιών υπηρεσίας, την ταπεινή υπακοή σε αυτόν.

- Τη διακήρυξη της καλοσύνης του στον κόσμο.

Ελάτε κι εσείς να χρησιμοποιηθείτε σαν ζωντανά λιθάρια στο χτίσιμο του πνευματικού ναού, στον οποίο θα υπηρετείτε ως ιερατείο άγιο, προσφέροντας θυσίες πνευματικές...Εσείς όμως είστε η εκλεκτή γενιά, το βασιλικό ιερατείο, το άγιο έθνος, ο λαός τον οποίο διάλεξε ο Θεός, για να διακηρύξετε τα μεγαλεία εκείνου που σας οδήγησε απ' το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως (Α' Πέτρου 2:5, 9).

2.Βασιλικές Ευθύνες

Ο Θεός διέταξε τον Αδάμ και την Εύα να αυξηθούν αριθμητικά ως υπήκοοι της βασιλείας του προκειμένου να εξαπλωθεί η βασιλεία του σε όλο τον κόσμο (Γένεση 1:28).

Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε να πολλαπλασιαστείτε, να γεμίσετε τη γη και να κυριαρχήσετε σ' αυτήν. Να εξουσιάσετε στις θάλασσας τα ψάρια, στους ουρανού τα πτηνά και σε κάθε ζώο που κινείται πάνω στη γη (Γένεση 1:28).

Ο μεγάλος Βασιλιάς των ουρανών όρισε την ανθρωπότητα ως τον υποτελή βασιλιά του για να εξαπλώσει τη βασιλεία του πέρα από τον Κήπο της Εδέμ.

Η ανθρωπότητα έπρεπε να μετατρέψει όλον τον πλανήτη στο επίγειο ιερό του Θεού για να επεκτείνει την ουράνια βασιλεία του (Κατά Ματθαίον 6:10).

να έρθει η βασιλεία σου · να γίνει το θέλημά σου και από τους ανθρώπους, όπως γίνεται από τις ουράνιες δυνάμεις (Κατά Ματθαίον 6:10).

Αυτή η ευθύνη ισχύει ειδικά για τους πιστούς του στην εκκλησία του Χριστού.

Γ.ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η διαθήκη του Θεού με τον Αδάμ περιείχε την υπόσχεση ευλογίας για την πιστότητα, και της κατάρτας, για την απιστία.

Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις (Γένεση 2:17).

Οι επιπτώσεις της αμαρτίας του Αδάμ και της Έυας:

- Επήλθαν στην καταδίκη του Θεού, υποφέροντας από θάνατο δοκιμασίας.
- Πέθαναν πνευματικά και καταδίκασαν όλους τους φυσικούς απογόνους τους στην ίδια μοίρα (Προς Ρωμαίους 8:10).
- Ο Θεός τους έδιωξε από την παρουσία του στον Κήπο της Εδέμ (Γένεση 3:22-24).
- Η δημιουργία τέθηκε σε δέσμια της διαφθοράς.

Ο Θεός δεν σκότωσε τον Αδάμ και την Εύα απευθείας· αφού έπεσαν στην αμαρτία, αλλά αντ' αυτού:

- επέκτεινε καλοσύνη σε αυτούς στη νέα κατάσταση αμαρτίας τους.
- αποκατέστησε έμμεσα σε μια πνευματική σχέση μαζί τους (Γένεση 4:1, 25).
- υποσχέθηκε ακόμη να στείλει έναν λυτρωτή για να τους σώσει όλους από τις επιπτώσεις της αμαρτίας τους (Γένεση 3:15)

Έχθρα θα βάλω ανάμεσα σ' εσένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της. Εκείνος θα σου συντρίψει το κεφάλι κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα (Γένεση 3:15).

Ο Λυτρωτής θα ήταν, φυσικά, ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος θα διατηρούσε τη διαθήκη του Θεού με τελειότητα, θα κέρδιζε τις ευλογίες της διαθήκης του Θεού και θα μοιραζόταν τις ευλογίες του με όσους λύτρωνε.

Η Αγία Γραφή υπονοεί ότι η αύξησή τους και η βασιλική διαχείριση της γης ήταν από μόνες τους ευλογίες υπακοής (Γένεση 1:22, 28· Δευτερονόμιο 7:14· 2 Τιμόθεο 2:12).

Η αιώνια ζωή θα ήταν κι εκείνη ευλογία της υπακοής τους.

Ο Ιησούς Χριστός εξασφάλισε για εμάς την αιώνια ζωή καταφέροντας να κάνει ό,τι απέτυχε να κάνει ο Αδάμ(Ρωμαίους 5:12-19).

Επειδή ο Αδάμ ήταν η κεφαλή της διαθήκης του ανθρώπινου είδους, οι συνέπειες της πιστότητας και της απιστίας του ήταν ζήτημα ζωής και θανάτου για όλη την ανθρωπότητα.

V.ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ερωτήσεις Ανασκόπησης

1. Τι είναι οι "εντολές της δημιουργίας"; Δώστε μερικά παραδείγματα τόσο εμφανών όσο και υπονοούμενων διατάξεων της δημιουργίας που βρίσκονται στις Γραφές.
2. Πού στην Αγία Γραφή βρίσκουμε τους δύο βιβλικές αφηγήσεις της δημιουργίας; Συνοψίστε και τις δύο αφηγήσεις και εξηγήστε πώς οι δύο αφηγήσεις διαφέρουν στον τρόπο που εστιάζουν.

3. Η Βίβλος περιγράφει τον Αδάμ και την Εύα ως πραγματικούς, ιστορικούς ανθρώπους. Δώστε τουλάχιστον τρεις αναφορές από την Αγία Γραφή που επιβεβαιώνουν την ιστορικότητα του Αδάμ και της Εύας και εξηγούν τη σημασία κάθε αναφοράς.
4. Με ποιους τρόπους η Γραφή διδάσκει ότι η ανθρωπότητα είναι ανώτερη από τα υπόλοιπα επίγεια πλάσματα του Θεού; Αναφέρετε συγκεκριμένες αναφορές για να υποστηρίξετε την απάντησή σας.
5. Πώς η Βίβλος αναφέρεται στις φυσικές ή υλικές πτυχές της ανθρώπινης φύσης μας; Γιατί τα φυσικά μας σώματα είναι απαραίτητα στοιχεία της ύπαρξής μας;
6. Πώς η Βίβλος αναφέρεται στις άυλες πτυχές της ανθρώπινης φύσης μας; Τι διδάσκει η Γραφή για το τι συμβαίνει στις ψυχές μας μετά τον θάνατο των σωμάτων μας;
7. Γιατί πολλοί θεολόγοι πιστεύουν ότι ο Θεός έκανε μια διαθήκη με τον Αδάμ, παρόλο που η λέξη «διαθήκη» δεν χρησιμοποιήθηκε στην καταγραφή της δημιουργίας της ανθρωπότητας;
8. Τι είναι η ευεργεσία του Θεού; Πώς έδειξε ο Θεός την ευεργεσία Του στον Αδάμ και την Εύα;
9. Πέρα από το να μην φάνε τον καρπό του Δέντρου της Γνώσης του Καλού και του Κακού, ποια δύο είδη πιστότητας απαιτούσε ο Θεός από τον Αδάμ και την Εύα;
10. Ποιες ήταν μερικές από τις συνέπειες της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας; Πώς ο Θεός τους επέδειξε καλοσύνη στην νέα τους κατάσταση αμαρτίας;

Ερωτήσεις Εφαρμογής

1. Μερικοί σύγχρονοι θεολόγοι διδάσκουν ότι ο Αδάμ και η Εύα δεν ήταν ιστορικά πρόσωπα αλλά απλώς «μεταφορικές» φιγούρες. Πώς μπορεί αυτός ο ισχυρισμός να απειλήσει την ιστορική χριστιανική μας πίστη; Πώς θα υπερασπιζόσασταν την ιστορικότητα του Αδάμ και της Εύας;
2. Διαβάστε τον Ψαλμό 8 και μελετήστε τον. Κάντε μια λίστα με όλα τα πράγματα που σας διδάσκει ο Ψαλμός 8 για την αξιοπρέπειά σας ενώπιον του Θεού. Τι σκέφτεται ο Θεός για σένα, αφού έχεις δημιουργηθεί κατ' εικόνα του;

3. Πώς προάγεται και διατηρείται η ανθρωπινή αξιοπρέπεια από την κοινωνία όπου ζείτε; Πώς υπονομεύεται ή βλάπτεται; Τι μπορείτε να κάνετε για να υπερασπιστείτε την θεόσταλη αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας στην σφαίρα της επιρροής σας;
4. Ποιες είναι μερικές κοινές πεποιθήσεις που υπάρχουν στην κουλτούρα σας, για την προέλευση του ανθρώπου; Πώς συγκρίνονται και αντιπαρατίθενται αυτές οι απόψεις με την χριστιανική άποψη;
5. Η Γραφή μας λέει ότι τα σώματά μας θα αναστηθούν στους νέους ουρανούς και τη νέα γη. Πώς μπορεί αυτό να είναι μια ενθάρρυνση για τους χριστιανούς αδελφούς και αδελφές μας που έχουν σωματικές ασθένειες ή αναπηρίες; Πώς μπορεί αυτή η ελπίδα να μας βοηθήσει να τους υπηρετήσουμε χωρίς να υπονομεύσουμε τη σοβαρότητα των σωματικών τους καταστάσεων;
6. Αν και οι φυσικές και άυλες πτυχές της ύπαρξής μας είναι αλληλένδετες, μερικές φορές επικεντρωνόμαστε σε η μία περισσότερο από την άλλη. Ποιος είναι ο κίνδυνος όταν το κάνουμε αυτό, και πώς μπορούμε να δώσουμε την κατάλληλη προσοχή και στα δύο;
7. Η Γραφή μας λέει ότι οι ιερατικοί και βασιλικοί ρόλοι που ανατέθηκαν στον Αδάμ και την Εύα στον Κήπο έχουν μεταδοθεί σε εμάς. Πώς αυτή η κλήση εκπληρώνετε στη ζωή σας; Πώς σας δίνει ενέργεια να συνεχίσετε με τη δουλειά σας;
8. Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που μάθατε σε αυτό το μάθημα;